

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 137/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. M., bytom K., vo veci porušenia čl. 12 ods. 1, čl. 2 a čl. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a čl. 11 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Krajským súdom v Košiciach, Okresným súdom Košice II, akciovej spoločnosti INPRO Košice, rozhodnutiami Sociálnej poisťovne v Bratislave z 15. apríla 1999 a 5. augusta 1999, Krajského súdu v Prešove č. k. 5 S 111/99-37 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 So 244/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2002 doručená sťažnosť Ing. I. M., bytom K. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že s navrhovateľom 26. apríla 1993 jeho zamestnávateľ INPRO Košice, a. s., rozviazal pracovný pomer výpoveďou pre opakované závažné porušenie pracovnej disciplíny. Obvodný súd Košice 2 (v súčasnosti Okresný súd Košice II) svojím rozsudkom sp. zn. 18 C 1267/93

z 3. marca 1994 zamietol návrh, ktorým navrhovateľ žiadal, aby vyslovil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou je neplatné. Krajský súd v Košiciach v rámci odvolacieho konania rozsudkom č. k. 13 Co 277/94-90 z 20. decembra 1994 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Na základe podnetu podaného na Krajskú prokuratúru v Košiciach vyššie uvedené rozsudky preskúmala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že neboli splnené zákonné podmienky pre podanie dovolania, podnet navrhovateľa bol odložený.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa (§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podľa čl. 127 ústavy podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. V deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 30. augusta 2002, táto lehota dávno uplynula. Preto je sťažnosť v celom rozsahu podaná oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2002